

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 22

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἔτησια καὶ προκληρωτικὰ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παισαῖα δραχμῶν 12, διὰ τὰς Ἐπερχίας δραχμῶν 15 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὸν δραχμῶν 20.

Ἄγγελοι καὶ εἰδοκοφίαι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ο ΔΟΥΣ ΤΟΥ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ

Πρὸ εἰκοσιτριῶν ἐτῶν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς προσκληθεὶς νὰ ἐκλέξῃ βασιλέα, κενοῦ ἀπομένοντος τοῦ θρόνου μετὰ τὴν πτώσιν τῆς βαυαρικῆς δυναστείας, ἀνηγόρευε διὰ μυριάδων

ψήφων, διὰ παμφηρίας σχεδόν, ἡγεμόνα αὐτοῦ τὸν τρίτο-τοκον υἱὸν τῆς βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας Ἀλφρέδου. Ἡ πανηγυρικὴ αὕτη ἐκλογή μέχρι περάτων τοῦ Πανελληνίου

διασαλιπθίσα, ἐνέπλησεν αὐτὸἀγαλλιάσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλφρέδου κατέστη δημοτικώτατον ὁ βρεττανὸς ἡγεμονόπαις ἐθεωρήθη ὁ θεόπεμπτος ἄγγελος ὁ μέλλων ν' ἀποδώξῃ εἰς τὰ τέταρτα τὸ ἀπαίσιον φάσμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἐχαίρεισθη ὡς ὁ νυμφίος φέρων ἀντὶ ἀρραβῶνος τὴν εὐνομίαν, τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς χώρας πρόσοδον καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προαιωνίων καὶ διακαῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ πόθων, τῇ κραταιᾷ συμπτᾶξει τῆς παντοδυνάμου αὐτοῦ πατρίδος. Ἡ εἰκὼν του, ἥς μυριάδες ἀντιτύπων εἶχον διασπαρῆ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, παριστάσασα τότε αὐτὸν μερῶν ἀγένειον, εὐειδέος, φέρον μετὰ χάριτος τὴν στολὴν δοκίμου τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, περιεφέρετο ἄνθεσι καὶ μυρσίναις ἐστεφανωμένη ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ἐπευφημοῦντος πλήθους καὶ ἐκρότου τὰ χαρμόσυνα πυροβολήματα καὶ οἱ πρεσβῦται ἐδάκρυον ἐκ συγκινήσεως καὶ τινες ἐξαλλοὶ ἐκ τῆς μέθης τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἠσπάζοντο ὡς σεπτὸν κειμήλιον τὴν εἰκόνα.

Σήμερον μετὰ εἰκοσιτριῶν ἐτῶν πάροδον δημοσιεύομεν πάλιν καὶ παρέχομεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀλφρέδου, ἀλλ' ὑπὸ ποίους, φεῦ, ὄρους! Τὰ πράγματα ὀλοσχερῶς μετεβλήθησαν ἔκτοτε· τὸ ἀγένειον μερῶν εἶνε ἤδη ἀνὴρ ὠριμος· ὁ πανηγυρικὸς ἐκλεγείος ὅπως ἀντιπαθῆ νικηφόρος εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ρωσικῇ ἐπιτροπῇ εἶνε νῦν σύζυγος τὴν θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος Τσάρου· ὁ ἀπλοῦς δοκίμος φέρει τὸν βαθμὸν ναυάρχου καὶ εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται, κατὰ παράδοξον τῆς εἰμαρμένης βούλησιν, ἡ διοίκησις τοῦ ἐν Σούδα συναθροισθέντος φοβεροῦ εὐρωπαϊκοῦ στόλου ὅστις μέλλει νὰ ἐπιβῆ διὰ τῆς βίας τὴν αὐθαίρετον καὶ τυραννικὴν θέλησιν τῆς Εὐρώπης εἰς ἔθνος ἀσθενὲς καὶ μικρὸν, προτιθέμενον νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄνισον ἀγῶνα πρὸς διεκδικήσιν τῶν ἀπαρχαγῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς ἔθνος ὅπερ τῷ προσέφερον ἄλλοτε μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ τὸ στέμμα, ὅπερ ἐναπέθηκε πρὸς στιγμὴν εἰς αὐτὸν πάσας τὰς ἐλπίδας του καὶ ἐλάτρευσε τὸ ὄνομά του.

Εἶνε σκληρὰ ἡ ἀντίθεσις, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ τὸ πρῶτον πικρὸν μᾶθημα τὸ διδόμενον εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Ὅ,τι εἶπεν ὁ Σολωμὸς διὰ τοὺς Ἑπτανήσιους:

Δυστυχισμένε μου λαέ, καλὴ κ' ἡγαπημένε,
Πάντοτ' εὐκολοπίστευτε καὶ πάντα προδομένε

ἐφαρμόζεται, προκειμένου καὶ περὶ τοῦ ἐν γένει ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πολλὰκις ἡ πατρίς ἡμῶν ἐξ ἐλαφρότητος ἐπλανήθη, πολλὰκις ἐξ ἐνθουσιασμοῦ παρεφάρθη καὶ ἐπίστευσε πάντοτε καὶ πάντοτε ἠπατήθη. Ἄν ἐξ ἀρχῆς συνεβίβη νὰ μὴ πειθῆται εὐκόλως εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς εἰσηγήσεις, νὰ μὴ τρέφῃ πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν δόλιον φιλίαν τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἐνδελεχῶς μεριμῶσα περὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων δυνάμεων εἰς ταῦτα καὶ μόνως νὰ στηρίξῃ τὴν πεποιθησὶν τῆς, δὲν θὰ ὑφίστατο ἐκάστοτε τοσοῦτον ὀδυνηρὰς ἀπογοητεύσεις.

Ἄλλ' ἀρχὴ ἡ περίστασις αὕτη ἡ παράδοξος, ἡ καθιστώσα τὸν βρεττανὸν πρίγκιπα ἐκτελεστὴν τῶν ἀλαζόνων καὶ δεσποτικῶν θελημάτων τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας οὐδεμίαν προξενεὶ ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνευμᾶ του, οὐδεμίαν ἐξεγείρει συγκίνησιν εἰς τὴν καρδίαν του; Ἄς μὴ τὸ πιστεύσωμεν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Τὴν ὥραν καθ' ἣν τὰ τεράστια σκᾶρη ἄτινα διοικεῖ εἰσπλεύσωσιν εἰς τινὰ ἑλληνικὸν λιμένα ὅπως ἐπιβῶσι διὰ τῆς βίας τὴν ταπεινώσιν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος — ἂν πράγματι μέλλῃ ἡ ἱστορία ν' ἀναγράψῃ τοιοῦτον ἀνοσιούργημα — τὴν ὥραν ἐκείνην ἴσως ὡς ἔλεγχος θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐπευφημιῶν δι' ὧν ἐχαίρεισθη ἄλλοτε ὡς ἐκλεκτὸς τοῦ ἔθνους ὅπερ πρόκειται νὰ

καταπιέσῃ καὶ τὸν ἀναγκάσῃ ν' ἀναθεματίσῃ ἐνδομύχως τὴν δόλιον καὶ παλιμβουλὸν τῆς πατρίδος του πολιτικὴν.

Ὁ Ἀλφρέδος - Ἐρνέστος - Ἀλβέρτος τρίτοτοκος υἱὸς τῆς βασιλείσσης Βικτωρίας, δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου, δούξ τῆς Σαξονίας, κόμης τοῦ Οὐλστερ καὶ τοῦ Κέντ ἐγεννήθη τὴν 6 Αὐγούστου (25 Ἰουλίου) 1844· φέρει τὸν βαυμὸν ἀντιναυάρχου ἐν τῷ βρεττανικῷ ναυτικῷ, ἐπιτίμου συνταγματάρχου ἐν τῷ πυροβολικῷ καὶ τῷ πεζοναυτικῷ, ἐπιτίμου ἀρχηγοῦ τῆς 2ης ναυτικῆς μοίρας τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ ῥωσικοῦ στόλου, ὑποστρατήγου ἐν τῷ πρωσικῷ στρατῷ κλπ. Ἐνυμφεύθη τὸ 1874 μετὰ τῆς Μαρίας Ἀλεξανδρόβνας θυγατρὸς τοῦ ἀποθανόντος αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'· καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς μέχρι τοῦδε πέντε τέκνα.

ΚΙΝΟΥΜΕΘΑ!

Ἀγαθὴ τύχη!

Κᾶπως ἤρχισαμεν νὰ κινώμεθα αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα. Ἐκινήθη ὁ βασιλεὺς ἐπιθεωρήσας ἀθορύβως τὸν ἐν Σαλαμίνι στόλον, ἐκινήθησαν οἱ ὑπουργοὶ συνελθόντες καὶ ἀποφασίσαντες, ὡς λέγεται, γενναία τινὰ μέτρα, ἐκινήθη τὸ τηλεγραφικόν σύρμα, ἐκινήθησαν τινὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἐκινήθησαν τ' ἀμύξια τῶν πολεμοφοδίων, ἐκινήθησαν τ' ἀτμόπλοια, ἐκινήθη ἡ γραφίς τῶν δημοσιογράφων καὶ αὕτη προσέτι ἡ πρὸ τοσοῦτου καιροῦ ἀργὴ τοῦ κ. Φιλήμονος, ἐκινήθη καὶ τὸ τέως πεπηγὸς σχεδὸν αἰμᾶ μας, ὀλίγον τι γοργότερον καὶ θερμότερον εἰς τὰς φλέβας μας κυκλοφορήσαν. Τὸ παλαιὸν ἐκείνο λόγιον «κινουμαι, ἀρα ζῶ» εἶχε καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πληρεστάτην τὴν ἐφαρμογὴν του. Καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἐπανέρχεται τὸ σφρίγος τῆς ζωῆς ἐξαφανίζονται αὐθωρεὶ τὰ πένθημα φαντάσματα τοῦ θανάτου, ἐπέστρεψαν πάλιν τὰ μορμολύκεια τῶν ἀχρῶν ὑπουργείων εἰς τὸ ἔρεθος ὅποθεν ἐσπευσε νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ἡ χαίρεκακος δυσπιστία ἐλαβούσα ὡς ἐπιστάσαν τὴν κηδεῖαν καὶ προνοήσασα ἐγκαίρως καὶ διὰ τοὺς ἀπαίσιους νεκροθάπτας τοῦ πτώματος τῆς πατρίδος.

Σημειοῦμεν ἀπλῶς ὡς χρονολογοῦν τὴν εὐχάριστον ταύτην μετατροπὴν χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσωμεν οὔτε νὰ τὴν ἐξηγήσωμεν οὔτε νὰ τὴν σχολιάσωμεν. Ὅπως δὲν ἀπεκρούσαμεν τὴν ἀγανάκτησίν μας βλέποντες παρατεινόμενον ἀδικαιολογητῶς τὸν μαρτυρὸν τῆς ἀπραξίας, τὸν ψοφοδεῆ δισταγμὸν, τὴν ἀβουλίαν τὴν παραλύουσαν τὰς ὕλικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, οὕτως ἀνεπιφυλάκτως ἐκδηλοῦμεν τὴν εὐχαρίστησίν μας βλέποντες ἐκτελούμενα ἢ μέλλοντα νὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μέτρα ἐμφαινόντα ἐντονωτέραν στάσιν καὶ ἀνδρικωτέραν ἀπόφασιν. Εἶνε ἀρκετὰ πολυάριθμοι οἱ ἀπαισιόδοξοι οἵτινες μετὰ τὸν αὐτὸν θολὸν φκὸν βλέπουσι καὶ μετὰ τὸν αὐτὸν ἰουδαϊκὸν πῆχυν μετροῦσι καὶ τὰς ἀτόλμους σκέψεις καὶ τὰς θαρραλέας ἀποφάσεις καὶ χύνουσι ὅλην τὴν ἐν τῷ πυθμένι τοῦ μελανοδοχείου τῶν ἰλῶν ἐπὶ τῶν ἄρθρων τῶν διὰ νὰ καταστήσωσι ζοφερωτέραν τὴν ἀποψίν· εἶνε ἀρκετὰ πολυάριθμοι αὐτοὶ, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πυκνώσωμεν τὰς τᾶξεις τῶν διὰ τῆς προσχωρήσεώς μας. Προτιμῶμεν κᾶλλιον νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν ἀπλοικὴν πίστιν, ὅσῳκις μᾶς παρέχεται εὐθετος πρὸς τοῦτο ἀφορμῇ, ἐπὶ ζημίᾳ ἔστω τῆς φήμης τῆς περινοίας καὶ τῆς ὀξυδερκείας ἡμῶν· προτιμῶμεν ν' ἀποδεχώμεθα μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς καὶ νὰ περιβλέπωμεν τὴν ἐλπίδα, ἔστω καὶ ἂν μᾶς χορηγῇ αὐτὴν κατὰ μακρὰ διαλείμματα καὶ εἰς ποσότητα μικροσκοπικὴν ἢ κυβερνήσας, ὡς νὰ ἦτο ὁπαδὸς τοῦ Χάνεμαν, τοῦ θαυμαστοῦ ἐφευρέτου τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου.

Αἱ εἰκασίαι πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου, ὅπερ ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐπῆλθεν ἀπροσδοκῆτως μετὰ τὴν μακρὰν ἀμφι-

ταλάντευσιν τῆς κυβερνήσεως, οὐδὲν προσθέτουσι καὶ οὐδὲν ἀφαιροῦσιν. Διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ὅμως ὑποδεέστεροι τῶν ἄλλων συναδελφῶν ὡς πρὸς τὸ εὐφάνταστον δὲν ὀκνοῦμεν νὰ παραθέσωμεν καὶ τὰς ἰδικὰς μας. Ἴσως, ὡς ἐλέγθη, τὰ πρῶτα πρῶϊμα συμπτώματα τοῦ ζειδώρου ἔαρος ἐνέπνευσαν σθένος εἰς τὸ γεγηρακὸς σαρκίον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἴσως ὁμοῦ μετὰ τὰς χρυσὰς ἠλιακὰς ἀκτῖνας, δι' ὧν ἐπλημμύρησε τὴν πόλιν καὶ τῶν παρελθουσῶν ὀλίγων ἡμερῶν ἐαρινὴ εὐδία, κατῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ τις σῶτετρα ἐμπνευσις κατευθεῖαν ἐπὶ τοῦ στίλβοντος αὐτοῦ κρανίου. Ἴσως ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐσυλλογίσθη ὅτι τὸ νεουργὲς ἐπίχρυσον περιλαίμιον τῆς στολῆς τοῦ στρατηγοῦ ἦν ἀρτίως περιεβλήθη δὲν εἶνε ἐπαρκὲς ὅπως λαμπρύνῃ ἐτι μᾶλλον τὸ οἰκογενειακὸν του ὄνομα. Ἴσως ὁ κ. Μπούμπουλης ὑπόπτευσε ὅτι γενόμενος ἀνάδοχος τοῦ Ἐλδωράδου καὶ μεταβαπτίζων αὐτὸ εἰς Σφακτηρίαν δὲν ἐξίλεινε μετὰ τοῦτο τὴν σιάν τοῦ Τσαμαδοῦ. Ἴσως ὁ κ. Κοντογούρης ἐπέισθη ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὴν Ἠπειρόν καὶ τὴν Μακεδονίαν πτοουμένη ἐκ τῶν φοβερῶν φαλάγγων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ καταπλησσομένη ἐκ τῶν θεσπισθέντων τεσσάρων χρυσῶν σειρητιῶν διὰ τὸν πῖλον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ αὐτῶν. Ἴσως ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος μετὰ τὴν παροιμιώδη του ὀξυδερκείαν διέκρινεν ὅτι ἂν τὸ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον ὀλισθήσῃ τῶν χειρῶν του καὶ πῆσῃ εἰς τὸ μελαμβάθεις χάσμα τῆς ἀβεβαίου πολιτικῆς καταστάσεως, μετὰ καὶ ἀμφιβληστρον δὲν δύναται πλέον ν' ἀγρευθῇ.

Ἴσως πάντα ταῦτα· ἀλλὰ τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι οἱ κυβερνηταὶ συνθησάνθησαν πλέον παντὸς ἄλλου τὴν προσέγγισιν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς περιόδου τοῦ ἐξίλασμοῦ, τῆς μετανοίας, τῶν σωφρόνων λογισμῶν· τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι ὁ ἡμεροδείκτης τοῦ γραφείου ἐκάστου αὐτῶν τοῖς ὑπέμνησεν ὅτι ὁ χειμὼν παρήλθεν, ὅτι ὁ Φεβρουάριος φθίνει καὶ ὅτι εἶνε ἐπὶ θύραις ὁ Μάρτιος, οὔτινος μία ἡμέρα, ἡμέρα πολυύμνητος καὶ ἱερὰ δι' ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, πρέπει ἀνατέλλουσα νὰ εὐρῃ τὴν Ἑλλάδα ἢ ἀγωνιζομένην τὸν ἔσχατον τῶν ἀγῶνων ἢ αἰματόφυρτον, ἀλλὰ μὴ φοροῦσαν κράνος ἐκ ναστοχάρτου καὶ μὴ πᾶλλουσαν ζύλινον ζῆφος.

Ἄξις

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ νεώτεραι περὶ τοῦ ζητήματός μας πληροφορίαι εἶνε ὅτι ὀριστικῶς πλέον ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς μας ἡ ἐνέργεια κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαρτίου. Τὴν αὐτὴν εἶδησιν ἀπαρράλλκτως ἐνθυμούμεθα ὅτι ἠκούσαμεν περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου, περὶ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Δεκεμβρίου, περὶ τὰ τέλη τοῦτοῦ διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰανουαρίου καὶ περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ διὰ τὸ τοῦ Φεβρουαρίου. Ἦδη τελέσασα τὴν μηνιαίαν αὐτῆς στροφὴν περὶ τὸν ἄξονά της ἐπανερχεται προβαλλομένη ὡς ἀναμφισβήτητος διὰ τὸ τοῦ ἐρχομένου μηνός. Πρὸς τὸ δεκαπενθήμερον τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δὲν γνωρίζομεν ἄλλην ἱστορικὴν χρονολογίαν δυναμένην ν' ἀμυλληθῇ κατὰ τὴν σοβαρότητα ἢ μόνον τὸ δεκάημερον . . . . τοῦ Βοκκαίου.

Μετ' ἐπιτάσεως διαδίδεται καὶ αἱ ἐφημερίδες τὸ ἀνέγραψαν ἐπιβεβαιώσαι ὅτι καλοῦνται ἐντὸς ὀλίγου δύο νεαὶ σειραὶ

τῆς ἐφεδρείας. Τοῦτο δὲ θεωρεῖται ὡς πολεμικὸν σύμπτωμα, ἴση δ' ἐπομένως ὑπῆρξεν, ἀφ' ἧς ἠγγέλθη, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν φιλοπολέμων ἢ ἀγαλλίας καὶ τῶν φιλερηνικῶν Δυνάμεων ἡ ἀνησυχία. Ὅπως οἰκονομῆσῃ ἀμφοτέρω τὰ ἀντίθετα ταῦτα ρεύματα καὶ εὐχαριστήσῃ ἐξ ἴσου καὶ τὸ ἔθνος, ὅπερ ζητεῖ τὴν ταχείαν πρόσκλησιν καὶ ἄλλων ἠλικιῶν, καὶ τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἀπαιτοῦσι τὴν ἀφῆσιν καὶ τῶν ὄσων ἤδη ἔχει, ἡ κυβερνήσις σκοπεῖ, καθὰ μανθάνομεν, προσηχῶς νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὄπλα δύο νεὰς σειρὰς ἐφεδρῶν. . . . καὶ ν' ἀπολύσῃ τὰς ὑπαρχούσας.

Ἐνῶ ἡμεῖς παρασκευαζόμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν τέλος ἀνυπερθέτως, ἡ εἰρήνη ἐκρήγνυται πανταχῶθεν. Ἡ μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας συνθήκη ὑπεγράφη, ἡ τουρκοβουλγαρικὴ σύμβασις ἐπεκυρώθη, ἡ Ρωσία ἀπέσυρε τὰς κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις τῆς, ὁ Μιλάνος ἐκήρυξε τὴν ἀποστράτευσιν καὶ ἐν Σοφίᾳ ψάλλονται δοξολογίαι ὑπὲρ τῆς ἐπανάδου τῆς γαλλῆνης. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ κατάστασις δὲν ἐξωμαλύνθη ἐτι ἐν Βερμανίᾳ, καὶ τὰ πράγματα δεινοῦνται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Τὸ γνωστὸν περίφημον Ἐκτελεστικὸν Κέντρον ἐξείδωκε καὶ νεὰν ἀπελπιστικὴν προκήρυξιν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, προσκαλοῦν αὐτὸν ὅπως προβῇ διὰ παντὸς μέσου εἰς τὴν διεκδικήσιν τῶν δικαιωμάτων του. Δυστυχῶς τὸ ἀναίσθητον κοινόν, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται καὶ ἡ νεὰ προκήρυξις, ἐξακολουθεῖ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς αὐτῆς κεντρόφυγος δυνάμεως.

Διὰ Β. Δ. ἐτέθησαν εἰς ἐπιστράτευσιν δέκα νεαὶ σειραὶ . . . χαρτονομισμάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐκ τῶν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Καὶ μίξ ἀποκηράτικη σκέψις: Εἰς τί μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ μεταμφιεσθῇ ὁ Παρασκευαῖδης; Μόνον εἰς Βαμπᾶν. Καὶ ὁ Βαμπᾶς; Μόνον εἰς Παρασκευαῖδην.

Κόθορνος

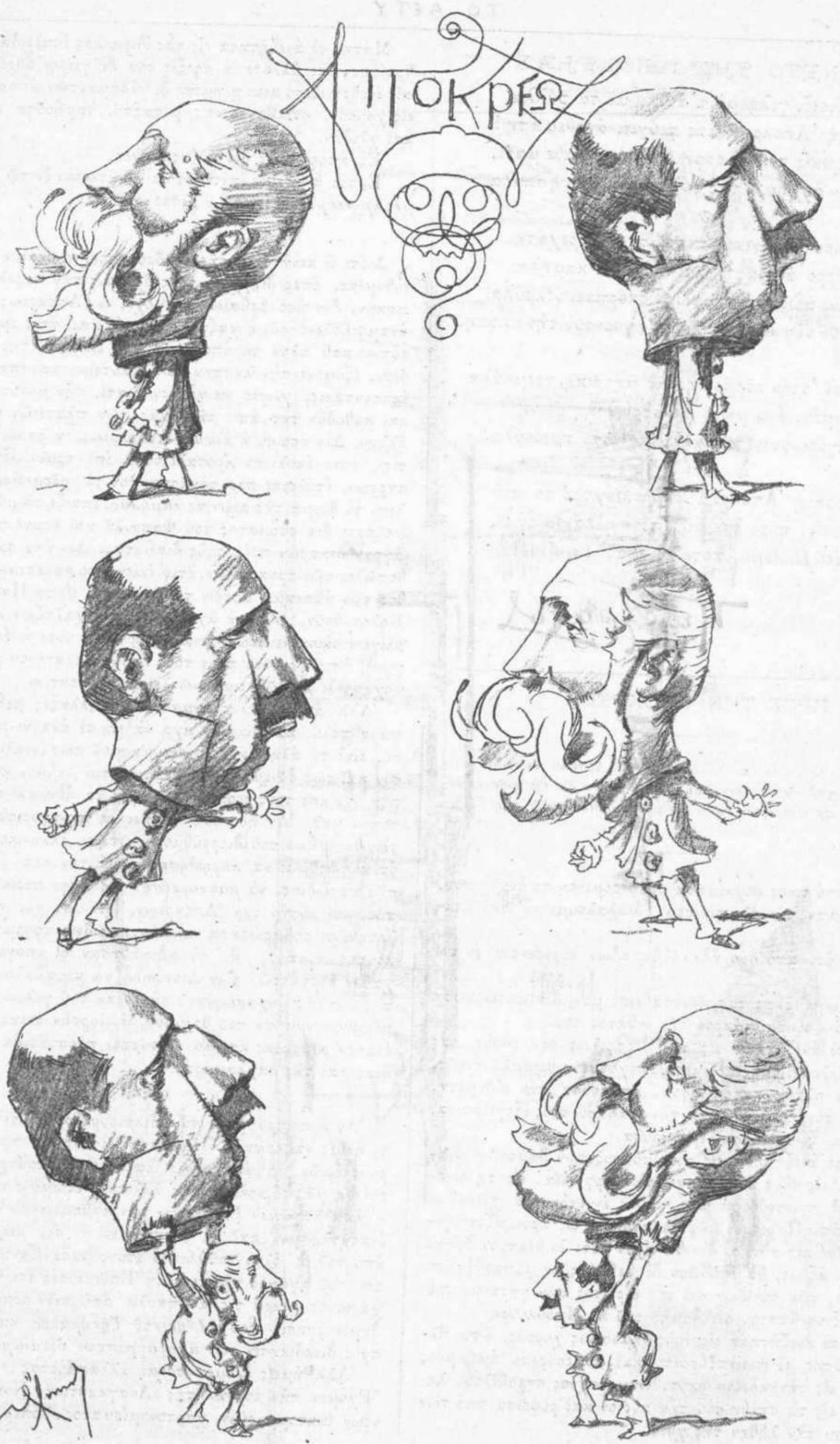
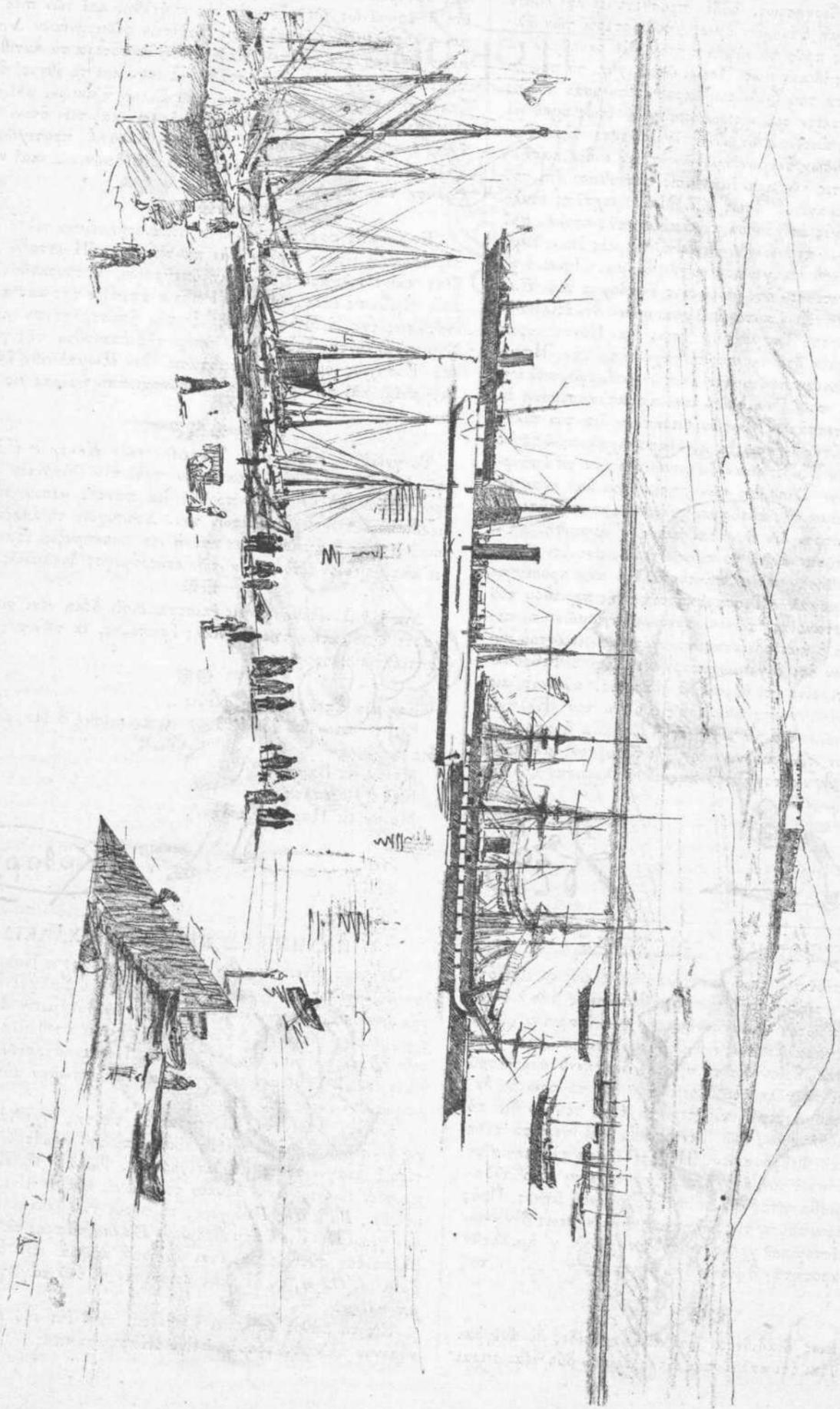
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ὅτε πρό τινων ἡμερῶν ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Κανάρην ἑλληνικὸς στόλος ἀπᾶρας ἐν ὄρα νυκτὸς ἐκ Σαλαμίνος μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνωστῆς θρασείας τῶν δυνάμεων διακοινώσεως κατέπλευσεν εἰς Χαλκίδα, τῇ εὐγενεὶ προθυμίᾳ τοῦ αὐτόθι ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ κ. Δ. Παπαναστασίου κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν φωτογραφίαν παριστώσαν αὐτὸν ἑλληνισμένον ἐντὸς τοῦ στενοῦ.

Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς φωτογραφίας ταύτης ἐσχεδιάσθη ἡ ἐν τῇ 4η σελίδι δημοσιευομένη εἰκὼν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις καλλιτέχνου κ. Φωκᾶ. Τὸ εἰς τὰ ἐμπροσθεν εἰκονιζόμενον λευκὸν τὸ χρῶμα πλοῖον εἶνε ἡ θωρακόβαρις Βασιλεὺς Γεώργιος, τὸ φέρον τὴν λευκὴν εἰς τὸ μέσον γραμμὴν εἶνε ὁ ἀτμοδρόμων Ἐλλάς, τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ βλέποντος οὔτινος φαίνεται μόνον ἡ πρῶρα εἶνε ὁ θωρακοδρόμων Ὀλυα, τὸ δὲ πρὸς ἀριστεράν τὸ ὀπιταγωγὸν Μπουμπουλίνα.

Εἰς τὸ βάθος φαίνεται ἡ στερεὰ, τὸ δ' ἐπὶ τοῦ λόφου φαινόμενον παλαιὸν φρούριον εἶνε ὁ Καραμπάμπας.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΑΙ (Συμβολοποιήματα Ο. Φωκᾶ)

ΣΙΘΝΗΨΙΟ ΨΗΣ ΑΠΟΚΡΗΨΙΣ

Τώρα που ανοίξει γελᾷ με τ'άνθη, με τὰ φύλλα,
Ἡ μάγισσα ἢ Ἀποκρηὰ μᾶς φεύγει, ἀνάθεμά τη!
Ἐσάλλαις μερταίς πεντάμορφη θαμπώνει κάθε μάτι,
Καί μόνο τὴν ἀσχήμια τῆς φυλάει γιὰ μᾶς ἡ σκύλα.

Μεθύστρ' ἀνοστογύναικα, περνᾷ περνᾷ τρεχάτη
Τώρα σὲ κάρρο ἀνεβαστή καί τώρα σὲ καμήλα,
Καί τώρα εἶνε ἀδιάντροπη, τώρα σκορπάει νεκρύλα,
Τὴν ἀπαντοῦν οἱ γνωστικοί καί τῆς γυρνοῦν τὴν πλάτη.

Τάχα κρατεῖ ἴστων κόρφο τῆς με μητρική τρεμούλα
Κακοφτεασμένο ἓνα μωρὸ με στρίγκλικη φωνή
Ποῦ ἴσταν ἀγόρι φαίνεται, ἀλλά καί σάν παιδούλα.

Κ' ἡ μάγισσα ἢ Ἀποκρηὰ ἴστω σκιάχτρο τὸ νινί
Πότε βρυσιαίς, πότε ξυλιαίς, πότε φιλάκια δίνει,
Πότε τὸ λέει Πόλεμο, πότε τὸ κράζ' Εἰρήνη!

Τρεῖς ζῶρατοι

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΕΩΝ

(Ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ΑΣΤΕΟΥ, διότι ἀντέλει-
λετο διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐννοεῖται ὅτι ἔχει μόνον δὲν θὰ ἐφθάνει ἐγ-
καίρως εἰς τὸν πρὸς ὅν ὄρον, ἀλλὰ καί τὸ ἀπόρητον αὐτῆς ἰδίᾳ ἦκιστα
θὰ ἐτηρεῖτο).

Ἀκούω ἀπό τινος συχνότατα προφερόμενον τὸ ὄνομά σου,
ἀναγγελλομένην τὴν ἔλευσίν σου, διαλαλουμένην τὴν ἀφι-
ξίν σου.

Λέγουσιν ὅτι ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐβδομάδων εὕρισκεις ἐν τῷ
μέσῳ ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐγὼ μ' ὄλας τὰς προσπάθειάς μου δὲν κατώρθωσα
ἀκόμη νὰ ἴδω οὐδὲ τὸ ἄκρον τῆς ἐσθῆτος σου.

Μάτην σὲ ἀνεζήτησα εἰς τὰς προσφιλεῖς σου ὁδοὺς, ἃς
διήλαινες ἄλλοτε, ὡσάν τις ἤρχεσο, ἐποχουμένη θριαμβευτικῶς,
σύρουσα τὰ πλήθη κατόπιν σου, σπεύρουσα τὴν εὐθυμίαν,
τὴν χαρὰν, τὸν γέλωτα κατὰ τὴν διάβασίν σου, ἐξεγείρουσα,
φαιδρύνουσα, ζωογονοῦσα, ἐμπνεοῦσα.

Μάτην σὲ ἀνεζήτησα εἰς τοὺς τόπους τῶν δημοσίων δια-
σκεδάσεων, εἰς τοὺς κήπους, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ οἰνο-
πωλεῖα. Ἡ πρωτεύουσά μου, πάλις ἐννενηκοντα χιλιάδων
ἀσκητῶν, ἀπὸ Παρισίων τῆς Ἀνατολῆς, ὡς προωρίζετο, γε-
νομένη ἢ Θηβαῖς αὐτῆς, δὲν θὰ εἶχεν οὔτε ἓν θεάτρον διὰ νὰ
σὲ στεγάσῃ ἀξίως, θὰ ἐφοβείσο δὲ βεβαίως μὴ ρυπανθῆς ὑπὸ
τοῦ εὐρώτος τῶν σανίδων καί τοῦ ἰδρώτος τῶν γηραιῶν τοί-
χων τῆς ἀξιοσεβάστου οἰκοδομῆς τοῦ κ. Μπούκουρη.

Μάτην σὲ ἀνεζήτησα εἰς τοὺς δημοσίους χορούς, ὅπου ἄλ-
λοτε ἢ νεότες σὲ περιεπτύσσετο καί παρέρρετο ἀμέριμος
μετὰ σοῦ εἰς τὴν ἡδέαν σκοτοδίνην ταχέος στροβίλου, λη-
σμονοῦσα εἰς τὰ στήθη σου τὴν αὔριον καί ροφῶσα ἀπὸ τῶν
χειλέων σου τὴν λήθην τῆς χθῆς.

Μάτην σὲ ἀνεζήτησα εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐσπερίδας καί συνα-
θροίσεις, ἃς ἄλλοτε ἢ ἀφίξεις σου διήγειρεν ἀθρόας, καί ἐν
αἷς ἐνεθρονίζεσο κεκοσμημένη δι' ἄδαμάντων, ἀπαστράπτουσα
εἰς χρυσόν, στίλβουσα εἰς μέταξον, θαμβοῦσα εἰς πλοῦτον
καί γλιδὴν.

Ἐξ ἀποφάσεως δὲν ἦλθες ἀκόμη.
Ἐκτός ἂν ἦλθες ἐπίτηδες καί εὕρισκεις ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν
μετημμεσμένη εἰς. . . Τεσσαρακοστὴν.

Διότι ἡ κενὴ σκιά τῆς φαιδρότητος, τὸ σκαιὸν φάσμα τῆς
εὐθυμίας, ὅπερ διήρχετο τοὺς δρόμους τὴν παρελθοῦσαν κυ-
ριακὴν, δὲν ἦσο βεβαίως σὺ, ὄχι, ὦ Ἀπόκρεως! Δὲν ἦσο
ἀναμφιβόλως σὺ, ἡ χαρὴ περιπατήτρια, ἥτις ἐμέτρει ἀδια-
κόπως καθ' ὅλον τὸ ἀπόγευμα τὴν ἔκτασιν τῆς ὁδοῦ Στα-
δίου, ἐξύμονε τὴν λάσπην τῶν Χαυτείων καί ἐπανελάμβανεν
ἐκατοντάκις, χωρὶς νὰ ἤξεύρῃ διατί, τὴν μονότονον ἄνοδον
καί καθόδον τῆς ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν πλατειῶν μου εἰς τὴν
ἄλλην. Δὲν ἦσο σὺ ἡ ἀληθὴς Ἀπόκρεως, ἡ ρακένδυτος ἐπαί-
τις, ἥτις ἐκυλίετο κροταλιζοῦσα ἐπὶ τριῶν ἐξηθρωμένων
κάρρων, ἐτύλισε περὶ τὸν ἴστων τοῦ τῷ γαῖτανάκι, περιεβάλ-
λετο τὸ δέρμα τῆς αἰωνίας καμήλας, ἐπαίξε τὰ ρόπαλα, ἐβω-
μολόγει διὰ στόματος τοῦ Φασουλῆ καί ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰς
ἄγραν δεκαρῶν πρὸς τοὺς διαβάτας. Δὲν ἦσο σὺ, οὔτε ἡ ζυ-
θοπῶλις τῶν προαστείων, ἥτις ἐκίρνα τὸ ἀπεκτηνωμένον πλῆ-
θος τῶν ἀθηναίων ἀστῶν τὸ συρρεῦσαν εἰς τὰ Πατήσια ἢ τὴν
Κολοκυθοῦν, οὔτε ἡ ἄχρους καί πτωχαλαζῶν κομφευσμένη
ὀλίγων οἰκογενειακῶν συναστροφῶν, οὔτε ἡ ἄσμενος κοινὴ
γυνή, ἥτις ὄρχετο πρὸς τοὺς ἤχους παρατόνου μουσικῆς καί
ἠσημῶν ἐν τῷ χειμερινῷ λεγομένῳ θεάτρῳ.

Ἄλλ' ἂν ἦσο σὺ πράγματι, παρήλλαξες βεβαίως πολὺ,
πάρα πολὺ, καί δίκαιον εἶχα νὰ μὴ σὲ ἀναγνωρίσω. Ἄν ἦσο
σὺ, εἶνε τῇ ἀληθείᾳ ἄξιον θαυμασμοῦ πῶς ἐνεκλιματίσθης τό-
σον καί πῶς συνεμδρῶσες εἰς τοιοῦτον βαθμὸν καί τὸ πρόσω-
πόν σου καί τοὺς τρόπους σου πρὸς τὰ ἦθη καί τὰ ἔθιμα τοῦ
τόπου μου. Ἄν ἦσο σὺ, πρέπει νὰ πανηγυρισθῇ ὁ μέγιστος
τῶν θριάμβων τοῦ ἰδιορρύθμου νεωτέρου ἑλληνικοῦ πνεύματος,
ὅτι κατώρθωσε νὰ παραδῆσῃ καί σὲ, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑορτὴν
τῆς παρωδίας, νὰ μασκαρεῖσῃ, ὡς ἔλεγε περίσου φίλος ποιη-
τῆς, καί αὐτὴν τὴν Ἀπόκρεων. Ἄν ἦσο σὺ, πρέπει νὰ με-
λετηθῶσι σοβαρώτατα αἱ μυστηριώδεις ἀφορμαὶ καί ὁ ἀπό-
κρυφος τρόπος, δι' οὗ ἠδυνήθησαν οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρ-
χαίων ἑορταστῶν τῶν Διονυσίων νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἑορτὴν
τῆς ὑψηλῆς ψυχαγωγίας, τὴν θεῶν τοῦ γέλωτος, τὴν λυσι-
μέριμον νύμφην τοῦ θορύβου, εἰς ἑορτὴν ἀνίας καί πλῆξεως,
ἑορτὴν ρυπαρίας καί μουντζούρας, προστάτιδα θεῶν τῆς ἀη-
δίας καί τῆς σαχλαμάρας.

Ἄν ἦσο πράγματι σὺ, δικαιοῦμεθα νὰ σὲ ἐρωτήσωμεν:
τί ἦλθες νὰ κάμῃς; Ἡλιπίδες περισσοτέραν προσοχὴν ἐκ μέ-
ρους ἡμῶν καί ἐπεριμένεις καλλιτέραν ὑποδοχὴν; Ἐνόμιζες
ὅτι θὰ μᾶς εὕρισκεις, ὅπως ἄλλοτε, ἐτοιμους καί σπεύδοντας
ν' ἀπαλλαγῶμεν ἐπὶ μικρὸν τῶν καθημερινῶν ὀχληρῶν ἡμῶν
ἐνασχολήσεων καί νὰ ζητήσωμεν ἐν σοὶ μικρὰν ἀναψυχὴν
ἀπὸ τοῦ δι' ὅλου τοῦ λοιποῦ ἔτους βασανίζοντος ἡμᾶς καμάρ-
του τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς; Ἐπίστευσες ὅτι θὰ μᾶς ἦτο εὐ-
χάριστος μικρὰ τις ἀνάπαυλα ἀπὸ τῶν κόπων ἡμῶν πρὸς
δημιουργίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καί τῶν μόχθων
πρὸς διεκδικήσιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων μου;

Ἄλλ' ἡμεῖς ἔχομεν τόσας ἄλλας ἑορτάς νὰ ἑορτάσωμεν!
Ἐχομεν τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναγκαστικῆς Κυκλοφορίας δέκα
νέων ἑκατομμυρίων χαρτονομίσματος, ὅπερ συνωμολογήθη

πρὸς ἔνδυσιν τῶν γυμνητεϊόντων καί χορτασμὸν τῆς κοιλίας
τῶν πεινῶντων ἐφ' ἑδρῶν μου. Ἐχομεν τὴν ἑορτὴν τῆς Συγ-
κλήσεως δύο νέων ἠλικιωδῶν τῆς ἐφεδρείας. Ἐχομεν τὴν ἑορ-
τὴν τῆς Ὑπαπαντῆς. . . τοῦ εἰς Πειραιᾶ καταπλέοντος στό-
λου τῶν Δυνάμεων. Ἐχομεν τὴν ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τοῦ
ἔθνους μου εἰς ὁδὸν ἧς τὸ τέριμα διαγράφεται καθαρῶς ἐν τῷ
ὀρίζοντι: χρεωκοπία, κατασχρῆση, ἐπανάστασις. Ἐχομεν
τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῆς τιμῆς καί
τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεώς μου.

Σήμερον ἔδεται ὅτι θὰ κάμῃς τὴν δευτέραν εἰς τὰς ὀ-
δοὺς ἐμφάνισίν σου. Ἄλλ' ἂν θέλῃς, ἀκουσον με, ὦ Ἀπό-
κρεως, καί φύγε ὡσφ τὸ δυνατόν ταχύτερον. Μὴ ἐπανεέλθῃς
πλέον εἰμὴ ὅταν ἐπανατείλωσι διὰ τὴν γῆν ταύτην καλλιτε-
ροι καιροὶ. Πήγαινε εἰς ἄλλας χώρας καί εἰς ἄλλους λαοὺς,
παρ' εἰς θὰ δύνασαι νὰ ἐλιπίθῃς ἐνθερμοτέραν δεξιῶσιν καί
ἐγκαρδιωτέραν λατρείαν. Παρὰχώρησον τὴν θέσιν σου τὸ γρη-
γορώτερον εἰς τὴν Τεσσαρακοστὴν, τὴν αὐστηρὰν καί ρικινὴν
γραῖαν, με τὰς ἐκ σκορῶδων πλεξίδας τῆς, με τὸ ὑψηλὸν
κάτισχον σῶμα τῆς, με τὰ Κύριε τῶν ΔΥΝΑΜΕΩΝ τῆς, με
τὰς προσευχὰς καί τὰς νηστείας τῆς. Διότι αὐτὴ εἶνε ἡ μᾶλ-
λον ἀρμόζουσα πρὸς τὴν κατάστασίν μου ἑορτὴ, ἀφοῦ αὐτὴ
ἢ κατάστασις μου οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἀπὸ πολλοῦ ἢ διαρκῆς
τεσσαρακοστὴ καί νηστεία, ἰσχύος, δόξης καί ἰδανικοῦ, καθ'
ἣν τρεφόμεθα μόνον διὰ κενῶν, ὡς κύαμοι, ἐλπίδων καί ἀνε-
μωδῶν, ὡς φασίολοι πῶθων.

Κραϊκ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Τέλος πάντων καί αὐτὴ ἢ Ἀποκρηὰ θὲ νὰ περᾶσῃ
Χωρὶς καθόλου νὰ μᾶς διασκεδάσῃ
Καί δὲν θὰ ἔχῃ συνέχειαν
Γιατί ἐχαθήκαμε ἀπὸ τὴν ἀνέχεια.
Κι' αὔριο ἔχομε Καθαρὴν Δευτέραν
Καί μεθαῦριο θάχωμε τὴν κακὴν ψυχρὴν μας μέρα,
Γιατί θὰ θελήσωμε νὰ πᾶμε μετὰ τὸ αἰθροδρόμο στὸ Φάληρο
Καί θὰ ξεθεύσωμε καί τὸ τελευταῖόν μας τᾶλληρο!
Εἶνε κι' αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς ὁ Δεληγιάννης
Ποῦ σὲ κάνει ἀπὸ τῆ φούρα σου νὰ πεθάνῃς,
Γιατί κι' αὐτὸς δὲν ξεῦρει τί κάνει
Καί κάθε στιγμὴ τὰ χάνει.
Ξερεῖ μόνον νὰ παραγγέλλῃ στὸ Βλαχάνη
Νὰ κἀθηται κλεισμένος μέσα στὸ ταμεῖο
Κ' ἔξω οἱ ὑπάλληλοι ψοφοῦν ἀπὸ τὸ κρῦο.
Μᾶς ἐπῆρε ὅλους γιὰ βῶδια
Καί θὰ κάμῃ τὸ ἔθνος νὰ πεθάνῃ στὰ πόδια
Τώρα σοῦ λένε πῶς θὰ κάμουμε πόλεμο τὸ Μάρτη
Ὅσο ὅπου καὶ ἢ ἐποχὴ ἐκεῖνη νᾶρτη
Κ' ὕστερα θὰ σοῦ ποῦνε πάλι τὸν Ἀπρίλη
Ζῆσε, μαυρὲ μου, νὰ φᾶς τριφύλλι!
Κ' ἔτσι θὰ μᾶς εὔρῃ τὸ καλοκαίρι
Νὰ στέκουμε ἀκόμη μετὰ τὸ σπαθὶ στὸ χεῖρι
Καί θ' ἀκούσετε θρῆνον γυναικοπαίδων
Καί πανούκλα στους στρατιώτας τῶν ἐμπέδων
Καί πυρετοὶ κινουοῖροι στὸ Γκαζοχώρι
Καί θὰ τρέχῃ ὁ Δούνης νὰ συνάξῃ παράδες μετὰ τὸ ζόρι.
Ἐ, ἐσύ, κύριε Μαυρομιχλάη,
Δὲν σοῦ πονεῖ νὰ μᾶς βλέπῃς σὲ τέτοιο χάλι;

Τώρα ποῦ πῆρες καί σὺ τὸ καινούριο γαλόνι
Γιατί δὲ διατάξεις νὰ βροντήσῃ τὸ κανόνι;
(Ἀκούεται ἓνα κανόνι ποῦ πέφτει μετὰ βία)
Ἄλλὰ τὸ ῥίχτει στὰ Ὀλύμπια ἢ ἰαπωνικὴ ἑταιρεία).
Καί σὺ, κύριε Μπούμπουλη, τῶν Ναυτικῶν
Δὲν ξεῦρεις ποῖο εἶνε τὸ δικό σου καθήκον;
Ἐσὺ ποῦ μᾶς ἐγέμισες μετὰ τορπιλοφόρους,
Ποῦ θὰ πληρώνωμε ὅσο ζοῦμε γι' αὐταῖς μεγάλους φόρους,
Τί κρατεῖς τὸ στόλο στὴ Σαλαμίνα
Μὴ θέλεις νὰ σοῦ ψαρέψῃ γιὰ τὰ κούλουμα καμμά πίννα;
Τέτοια φρονιμάδα ποῦ τὴν ἔχεις καί σὺ βρόστη!
Καί κρῖμα ποῦ σῶθαλε τὴν εἰκόνα σου καί τὸ Ἄστυ!
Ἐσὺ πάλι, Παπαμιχαλόπουλε Μολαῖτη
Ποῦ παρ' ὀλίγο νὰ σοῦ κατῆ τὸ σπιτι
Σὰν νὰ ἦταν προειδοποίησις Κυρίου
Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ θέσις τοῦ ὑπουργείου;
Δὲν ἐμυρίσθηκες ἀκόμη τὴν κατάστασι
Καί γι' αὐτὸ δὲν ἐσιέφθηκες γιὰ μετᾶστασι;
Καί σὺ Κύριε Κοντογούρη
Θαρῶ πῶς θὰ σὲ ἰδοῦμε μετὰ πολλὴν κίτρινη μούρη
Ἄν δὲν ἀρήσῃς τῶν παιδιῶν τὰς ἐπιθεωρήσεις
Καί δὲν μᾶς εἰπῆς τίποτε νὰ μᾶς φωτίσῃς.
Καί σὺ πάλι, κύριε Τρικούπη
Ποῦ μετὰ τὸ σῦρε κ' ἔλα μᾶς ἐγείνεις κουνούπι,
Τώρα ποῦ κόπησες στὴν Ἄρτα
Γιατί δὲν σοῦ ἔλεγε ἡ Τουρκία «Αὐτὰ τὰ μέρη πᾶρτα!»;
Νὰ πᾶψῃ ὁ θόρυβος ὁ πολὺς
Καί ν' ἀρχίσῃ πάλι τὸ πανηγύρι τῆς Βουλῆς;
Ἐρχεται λέει ὁ Σωτηρόπουλος κι' ὁ Ρικιάκης
Αὐτὸ τὸ εἶπανε πολλᾶκις
Ἄφ' ὅτου ἀκούσθη πῶς τὰ χρειάστηκε ὁ Θεοδωράκης
Ἄλλὰ θαρῶ πῶς παλαμῆδα τοὺς μυρίζει
Καί δὲν θὰ φᾶνε τὸ σπανίαι μετὰ τὸ ρύζι.
Ὅμως κανεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν ἀποκρίνεται
Καί κανεὶς μου δὲν ξεῦρει τί τοῦ γίνεται
Καί ἡ ἐφημερίδες ἀέρα κοπανᾶνε
Καί τὰ μολάκια πολεμοφόδια κουβαλᾶνε
Κι' ὁ εὐρωπαϊκὸς στόλος μένει στὴ Σούδα
Κι' ἡ Πύλη κατεβάζει μὴ πᾶν μουσοῦδα
Κι' ἡ κυβέρνησις γιὰ νὰ μὴ δείξῃ ἀδράνεια
Ἀποφασίζει καί κάνει νέα δάνεια
Ψηφίζουν ποσὰ οἱ δῆμοι καί τὰ μοναστήρια
Καί γράφει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ὁ Ρηγόπουλος εὐχαριστήρια
Καί οἱ ὑπουργοὶ περιμένουν νὰ ἰδοῦν
Καί κάποτε διαπραγματεύονται καί μετὰ τὸν Φεριδοῦν
Κι' ὁ πρωθυπουργὸς καρτερεῖ νὰ ἰδῇ πόσας μετοχὰς ἐπῆραν
[στὸν Τσεσμεν]

Κι' ἂν τοῦ πῆς τίποτε σοῦ λέγει: "Ἕλληνες ἐσμέν."
"Ὅμως αὐτὰ τὰ χάλια ἐμεῖς πλέον δὲν τ' ἀκούμ"
Καί σοῦ τὸ λέω, κύριε πρωθυπουργέ, ἐγὼ ὁ

Ἀββακούμ

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΗΜΟΥ

Μ. Α. Κάϊρον. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα ὅμως. — Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν διεγράψαν οἱ ἀναφερόμενοι. Ὁ Α. Ρ. εἶνε τοῦ Κάϊρου· πέμψατε ἐκεῖ τὴν ἀπόδειξιν. — Ἐνδουμίωι Κέρκυραν. Καὶ ἄλλο; Ὡ Ζεῦ καὶ Ἀπολλών! ἄς συνομολογήσωμεν ἀνακωχὴν!

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ δύνανται νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς ἡμετέρους κατὰ τόπους ἀνταποκριτὰς παρ' ὧν θέλουσι λάβει τὴν ἀπόδειξιν. Ἀνταποκριταὶ ἡμῶν εἰσὶν οἱ ἐξῆς: ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μὲν οἱ κκ. Π. ΛΥΚΟΥΡΗΣ εἰς Λαύριον, Β. ΣΑΒΒΑΣ εἰς Σύρον, ΘΩΝ ΡΕΝΤΖΟΣ εἰς Ζάκυνθον, Ν. Μ. ΤΡΙΚΑΡΔΟΣ εἰς Ἀργοστόλιον, ΕΜ. ΓΟΥΒΕΛΗΣ εἰς Λευκάδα, ΣΠΥΡ. ΖΩΧΙΟΣ εἰς Κέρκυραν, Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ εἰς Ἄρταν, ΜΙΧ. ΤΣΟΓΚΑΣ εἰς Λάρισσαν, ΠΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ εἰς Βόλον, Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ δικηγόρος εἰς Τρίκαλα, Δ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ εἰς Χαλκίδα, Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ εἰς Ἄργος· ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ οἱ κκ. ΗΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (Bureau général de la Presse Internationale) καὶ ΔΙΟΝ. Γ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ (Γαλατὰ Χαβιάροχον) εἰς Κωνσταντινούπολιν, ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ (Ὁδὸς Καζάραγα χάνιον 54) εἰς Σμύρνην, ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Χ. ΚΙΟΥΣΣΕ εἰς Βουρλά, ΑΡ. ΜΕΤΑΞΑΣ (δι' ὅλην τὴν Ρουμανίαν) εἰς Gara-Riatra, Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ εἰς Ταγγάνιον, Α. ΣΤΑΥΡΙΑΔΑΚΗΣ εἰς Κρήτην (Ἡράκλειον), ΜΙΛ. ΔΑΝΤΣ δικηγόρος εἰς Κάϊρον, Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ συντάκτης Ἀληθείας εἰς Κύπρον (Λεμησσόν).

Οἱ συνδρομηταὶ οἱ διαμένοντες εἰς μέρη ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἡμετέροι ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν των δι' ἐπιστολῆς συστημένης εἰς χαρτονομίσματα ἑλληνικὰ, γαλλικὰ ἢ ἰταλικὰ ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα ἑλληνικὰ καὶ γαλλικὰ.

Εἰς ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ. — Εἰς ΘΥΛΑΚΙΑ. — ΚΑΤ' ΟΚΑΝ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙῳ

ΙΩ. Δ. ΚΑΤΣΑΡΗ

Κορηγητοῦ τοῦ Θεραπευτηρίου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς».

11. — ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. — 11.

ΠΙΔΟΠΩΔΕΙΟΝ

Μ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΙΟΛΟΥ

πλησίον τῆς Χρυσοσηπλιωτίσης, παραπλεύρως τοῦ Φαρμακείου Δαρειώτου καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐμποροπρακτικῷ τῶν ἀδελφῶν Μορτίση καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Παυλίδου.

ΠΑΡΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗ

Ὁμπρελλῶν, Μπαστονιῶν καὶ Πίλων

ΠΑΝΤῶΝ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Τιμαὶ ὑπερβαλλόντως μέτρια.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου Βίλμπεργ ἐκδιδόμενης «Ἑλλάδος» βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ εἰς τὸ Ἄστυ, ὑπὲρ τῆς διάδοσεως τοῦ ὁποίου ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρεται καὶ τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο, δύνανται νὰ ἐγγράφωσιν δι' αὐτοῦ ἀποστέλλοντες τὰ χρήματα (οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς χρυσὸν) πρὸς τὴν διεύθυνσίν του. Λαμβάνουσι δὲ δωρεὰν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἄστεος φύλλα.

Ἰδιαίτερος συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν κατωτέρω ἀγγελίαν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἈΣΤΕΟΣ δύναται νὰ παράσχῃ πᾶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐν αὐτῇ κυρίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κύριος εἰδὸς κάλλιστα τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικήν, (διευθύνει δ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη μέγαν Τραπεζιτικὸν καὶ Ἐμπορικὸν Κατάστημα), τὴν Διπλογραφίαν καὶ καθέλου τὴν Ἐμπορικὴν, δυνάμενος νὰ διαθέσῃ ὥρας τινὰς καθ' ἑκάστην, ἀναλαμβάνει παραδόσεις τῶν τε γλωσσῶν καὶ τῶν Ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἐπὶ δὲ καὶ μεταφράσεις δι' Ἐφημερίδας καὶ Περιοδικὰ. Πληροφορία παρ' ἡμῶν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ παρ' ἡμῶν διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κύριος Γουΐδας καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἀναδέχεται νὰ διδῇ μαθήματα ὑποκρούσεως (accompaniamento) διὰ κλειδοκυμβάλου καὶ βαρυταρβίτου (violoncello) πρὸς ἐκτέλεσιν ρομαντικῆς ἐκλεκτῆς καὶ δυσκολωτάτης κλασικῆς καὶ ἰταλικῆς, ὑπόσχεται δὲ ἐξάσκησιν καὶ πρόδον ταχυτάτην καὶ σημαντικὴν ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν, τὸν χρόνον καὶ τὴν ἐκφρασιν. Ἀμοιβὴ 5 δραχμὰς καθ' ὥραν.

Ἡ δὲ σύζυγός του κυρία Γουΐδα καλλιτέχνις ἐπίσης διακεκριμένη καὶ γνωστῆς ἰκανότητος ἔχει ὥρας τινὰς διαθέσιμους διὰ παραδόσεις μαθήματος κλειδοκυμβάλου. Ἀπευθυντέον: Ὁδὸς Πειραιῶς 49 οἰκία Διβανοπούλου.

Οἱ ἐρασταὶ τῆς μουσικῆς ἄς ἐπιφελήθωσι τῆς εὐκαιρίας.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΓΛΥΚΟΒΥΣΣΙΣ»

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατάστημα ὅπως πληρέστερον ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς αἰξανούσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομεῖου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον ἀμελγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τοῦτῳ ὑπερ πλουτιζόμενον ὁσημέραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἸΣΤΙΑΙΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20 % εὐθνοτέρα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἄριστα χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

✦ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρῆ ✦